ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 25ης Νοεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση Τ-286/02,

Oriental Kitchen SARL, με έδρα το Choisy-le-Roi (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J.-J. Sebag, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους B. Lory, O. Waelbroeck και O. Montalto,

καθού,

παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου

Mou Dybfrost A/S, με έδρα το Esbjerg (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον T. Steffensen, δικηγόρο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 114/2001-4), σχετικά με την ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού σήματος MOU κατά της καταχωρίσεως του σημείου KIAP MOU ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης Σεπτεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 29 Σεπτεμβρίου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

2 Το σήμα για το οποίο κατατέθηκε η αίτηση καταχωρίσεως είναι το λεκτικό σημείο KIAP MOU.

3 Τα προϊόντα για τα οποία κατατέθηκε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος υπάγονται στις κλάσεις 29 και 30 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή κατάταξη προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία των κλάσεων αυτών, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι, εκχυλίσματα κρέατος, φρούτα και λαχανικά διατηρημένα, (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα, ζελέ, μαρμελάδες, αβγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, έλαια και λίπη βρώσιμα, κονσέρβες κρεάτων, ψαριών, πουλερικών και κυνηγιού, πίκλες, αποξηραμένα λουκάνικα, έτοιμα (ή μαγειρεμένα) φαγητά με βάση τα λαχανικά, το κρέας και το ψάρι»·

— κλάση 30: «Έτοιμα (ή μαγειρεμένα) φαγητά με βάση τη ζύμη, τα ζυμαρικά και το ρύζι».

4 Στις 4 Οκτωβρίου 1999 η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* αριθ. 78/99.

5 Στις 4 Ιανουαρίου 2000, η Mou Dybfrost A/S (στο εξής: παρεμβαίνουσα) άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος για όλα τα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος. Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο προβλεπόμενος στο

άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 κίνδυνος συγχύσεως. Η ανακοπή στηρίζεται στην ύπαρξη διαφόρων προγενέστερων εθνικών σημάτων, των οποίων δικαιούχος είναι η παρεμβαίνουσα, ιδίως:

— του λεκτικού σήματος MOU, καταχωρισθέντος στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 18 Αυγούστου 1995, με αριθμό 1524701, για τα προϊόντα «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι, εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ κρεάτων, ψαριών, φρούτων και λαχανικών, μαρμελάδες· προϊόντα με βάση τα αβγά· γαλακτοκομικά προϊόντα· γιαούρτι και γάλα σε σκόνη· έλαια και λίπη βρώσιμα· κονσέρβες κρεάτων και ψαριών: σούπες, ζωμοί, σούπες με κρέας, ραγού· σφαιρίδια κρέατος, σφαιρίδια με βάση το μεδούλι, σφαιρίδια λαχανικών· έτοιμα φαγητά αποτελούμενα εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από κρέας, ψάρι, πουλερικά, κυνήγι, λαχανικά και/ή φρούτα· λουκάνικα και προϊόντα με βάση το λουκάνικο· χάμπουργκερ», το σύνολο των οποίων υπάγεται στην κλάση 29·

— του λεκτικού σήματος MOU, καταχωρισθέντος στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 18 Αυγούστου 1995, με αριθμό 1524702, για τα προϊόντα «Σάγος· άλευρα και παρασκευάσματα δημητριακών προς κατανάλωση· άρτος, είδη αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, παγωτά, αλάτι, μουστάρδα, ξύδι· μπαχαρικά, δροσιστικά παγωτά· άλευρα για τηγανίτες· φρυγανιές· έτοιμα φαγητά [...] [αποτελούμενα] εξ ολοκλήρου ή σχεδόν εξ ολοκλήρου από νούγιες, ρύζι, καλαμπόκι, άλευρα και/ή παρασκευάσματα δημητριακών· σάλτσες στις οποίες περιλαμβάνονται οι σάλτσες για σαλάτες· ψωμάκια για χάμπουργκερ», το σύνολο των οποίων υπάγεται στην κλάση 30.

6 Με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2000 (στο εξής: απόφαση του τμήματος ανακοπών), το τμήμα ανακοπών του Γραφείου, λαμβάνοντας υπόψη τα δύο αυτά προγενέστερα, καταχωρισθέντα στο Ηνωμένο Βασίλειο, σήματα, έκρινε ότι τα επίμαχα σήματα ήταν πανομοιότυπα και ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα ή παρόμοια και ότι, ως εκ τούτου, υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως. Το τμήμα δέχθηκε, κατά συνέπεια, την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος για τα προϊόντα αυτά.

7 Στις 26 Ιανουαρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94.

8 Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου, της 28ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 114/2001-4, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 5 Αυγούστου 2002. Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, λόγω της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων και των οπτικών και φωνητικών ομοιοτήτων μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, καθώς και λόγω του ότι ο μέσος καταναλωτής στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν είχε ιδιαίτερες γνώσεις της λαοτινής γλώσσας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε παρά να θεωρήσει τον όρο «mou» ως επινοημένο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Σεπτεμβρίου 2002. Το Γραφείο κατέθεσε το υπόμνημα του αντικρούσεως στις 3 Μαρτίου 2003, ενώ η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της στις 4 Μαρτίου 2003.

10 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση πραγματοποιήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003 απούσας της προσφεύγουσας, η οποία ούτε εκπροσωπήθηκε ούτε δικαιολόγησε την απουσία της.

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·

— να απορρίψει την ανακοπή της παρεμβαίνουσας·

— να επικυρώσει την κατάθεση του σήματος KIAP MOU·

— να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτα τα αιτήματα της προσφεύγουσας για τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, την απόρριψη της ανακοπής και την επικύρωση της καταθέσεως της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος·

— κατά τα λοιπά, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

13 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως

14 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, έναν λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τα προϊόντα διατροφής, αποτελούμενα κατά βάση από αλλαντικά, τα οποία παρασκευάζει και διανέμει, απευθύνονται αποκλειστικώς σε ινδοκινέζικη (βιετναμέζικη, λαοτινή, ταϊλανδέζικη και κινέζικη) πελατεία. Μεταξύ των προϊόντων αυτών περιλαμβάνεται το τηγανητό δέρμα χοίρου, τυπικό ινδοκινέζικο έδεσμα, το οποίο η προσφεύγουσα εμπορεύεται με το ευρηματικό σήμα KIAP MOU.

16 Σύμφωνα με συνημμένη στην προσφυγή έκθεση πραγματογνωμοσύνης, στη λαοτινή και στην ταϊλανδέζικη γλώσσα το ουσιαστικό «mou» σημαίνει «χοίρος», ενώ ο επιθετικός προσδιορισμός «kiap» περιγράφει την ιδιότητα του τραγανού ή τραγανού με κρούστα, οπότε η σύνθετη λέξη «kiap mou» μπορεί να μεταφραστεί ως «τηγανητό και τραγανό δέρμα χοίρου» ή ακόμη ως «τραγανό χοιρινό με κρούστα».

17 Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι για την οικεία πελατεία, ήτοι για τις ινδοκινέζικες κοινότητες που είναι εγκατεστημένες στη Δυτική Ευρώπη, το σημείο MOU είναι απλώς περιγραφικό ενός προϊόντος που συνιστά ουσιώδες συστατικό της διατροφής τους. Ισχυρίζεται ότι το σημείο αυτό δεν μπορεί να τύχει προστασίας βάσει του δικαίου των σημάτων.

18 Αντιθέτως, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η προσθήκη της λέξεως «kiap» προσδίδει στο σημείο KIAP MOU τον επαρκώς πρωτότυπο χαρακτήρα που απαιτείται για την καταχώρισή του ως κοινοτικού σήματος.

19 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το σημείο KIAP MOU διακρίνεται επαρκώς από το σημείο MOU ώστε να διαφοροποιεί τα επίμαχα προϊόντα.

20 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να επικυρωθεί η κατάθεση του επίμαχου σήματος.

21 Το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα εκτιμούν, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών, εφαρμόζοντας κατά γράμμα τη σχετική κοινοτική νομοθεσία και νομολογία, ορθώς αποφάσισε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, και ότι, ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

22 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό αν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού εντός του εδαφικού χώρου στον οποίο απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται σήματα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος, τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

23 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), των οποίων το κανονιστικό περιεχόμενο είναι, κατ' ουσίαν, ταυτόσημο με αυτό του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, προκύπτει ότι κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν είναι δυνατό να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17).

24 Σύμφωνα με την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των ασκούντων εν προκειμένω επιρροή παραγόντων (απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22· προαναφερθείσες στην ανωτέρω σκέψη 23 αποφάσεις Canon, σκέψη 16, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18, και απόφαση της 22ας Ιουνίου 2000, C-425/98, Marca Mode, Συλλογή 2000, σ. I-4861, σκέψη 40).

25 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Συνεπώς, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (προαναφερθείσες στην ανωτέρω σκέψη 23 αποφάσεις Canon, σκέψη 17, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 19, και προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 24 απόφαση Marca Mode, σκέψη 40). Η αλληλεξάρτηση των παραγόντων αυτών εκφράζεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με την οποία η έννοια της ομοιότητας πρέπει να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο συγχύσεως του οποίου η εκτίμηση, αυτή καθεαυτή, εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το κατά πόσον είναι γνωστό το σήμα στην αγορά και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου καθώς και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών.

26 Εξάλλου, ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής του επίμαχου προϊόντος ή υπηρεσίας προσλαμβάνει τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Πάντως, ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 24 απόφαση SABEL, σκέψη 23, και προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 23 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά ότι είναι αναγκασμένος να εμπιστεύεται την ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το στοιχείο ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 23 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26).

27 Εν προκειμένω, τα δύο προγενέστερα σήματα είναι καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο αποτελεί τον κρίσιμο εδαφικό χώρο για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

28 Εξάλλου, τόσο τα προσδιοριζόμενα με τα προγενέστερα σήματα όσο και τα προσδιοριζόμενα με την αίτηση καταχωρίσεως προϊόντα είναι προϊόντα διατροφής τρέχουσας καταναλώσεως που υπάγονται στις κλάσεις 29 και 30.

29 Συναφώς, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι προτίθεται να χρησιμοποιήσει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση μόνο για ένα τμήμα των προσδιοριζόμενων με την αίτηση καταχωρίσεως προϊόντων, ήτοι για το τηγανητό δέρμα χοίρου.

30 Πράγματι, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να αφορά το σύνολο των προϊόντων που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος. Προκειμένου να μπορεί να ληφθεί υπόψη, ο περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται με αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να γίνεται σύμφωνα με ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, μέσω αιτήσεως τροποποιήσεως της υποβληθείσας αιτήσεως καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 44 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 13 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1) [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Μαρτίου 2003, Τ-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδής ταμπλέτα), που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 13]. Οι προϋποθέσεις αυτές, όμως, δεν τηρήθηκαν εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση τροποποιήσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

31 Επιπλέον, δεν πρέπει να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σύμφωνα με τον οποίο τα προσδιοριζόμενα με την αίτηση καταχωρίσεως προϊόντα απευθύνονται αποκλειστικώς σε κινέζικη ή ινδοκινέζικη (βιετναμέζικη, λαοτινή, ταϊλανδέζικη) πελατεία, εγκατεστημένη στη Δυτική Ευρώπη.

32 Πράγματι, αφενός, το Γραφείο ορθώς επισημαίνει ότι από τη διατύπωση της αμφισβητούμενης αιτήσεως καταχωρίσεως ουδόλως προκύπτει ότι τα επίμαχα προϊόντα απευθύνονται αποκλειστικώς στη συγκεκριμένη πελατεία. Οι γενικοί όροι που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα επιτρέπουν, αντιθέτως, να θεωρηθεί ότι τα προϊόντα αυτά απευθύνονται στη μέση και συνήθη πελατεία των προϊόντων διατροφής που καλύπτονται επίσης από τα προγενέστερα σήματα. Το Γραφείο τονίζει, χωρίς να αντικρουσθεί συναφώς από την προσφεύγουσα, ότι τα προϊόντα αυτά διανέμονται μέσω των ιδίων δικτύων και πωλούνται από τα ίδια σημεία πωλήσεως στην ίδια κατηγορία αγοραστών.

33 Αφετέρου, το Γραφείο τονίζει επίσης ορθώς ότι, ελλείψει άλλης διευκρινίσεως στο κείμενο της αμφισβητούμενης αιτήσεως, το γεγονός και μόνον ότι ο όρος «mou» έχει μια συγκεκριμένη σημασία σε γλώσσα της ινδοκινέζικης οικογένειας ή ότι η έκφραση «kiap mou» παραπέμπει, στις ίδιες γλώσσες, σ' ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των προϊόντων δεν αρκεί για να καθορίσει και να ορίσει μια ειδική κατηγορία καταναλωτών, την οποία αφορά η αμφισβητούμενη αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

34 Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας δεν είναι λυσιτελής ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι, όπως τονίζουν το Γραφείο και η ανακόπτουσα, ακολουθώντας την άποψη του τμήματος προσφυγών, ο τρόπος με τον οποίο περιγράφονται τα προϊόντα στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος δεν αποκλείει τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί το επίμαχο σήμα μεταγενέστερα σε ευρύτερη αγορά, ήτοι στην αγορά που καλύπτουν τα προγενέστερα σήματα.

35 Επομένως, για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη το ενδιαφερόμενο κοινό που αποτελείται από τους τελικούς καταναλωτές των προϊόντων διατροφής τρέχουσας καταναλώσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο.

36 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να ελεγχθεί η ορθότητα της διενεργηθείσας από το τμήμα προσφυγών συγκρίσεως μεταξύ, αφενός, των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, των σημείων που αποτελούν αντικείμενο διενέξεως.

37 Όσον αφορά, πρώτον, τα επίμαχα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, αφενός, και τα προγενέστερα σήματα, αφετέρου, τούτα είναι δίχως αμφιβολία πανομοιότυπα ή, τουλάχιστον, όμοια. Στην πραγματικότητα πρόκειται, όπως τονίζει το Γραφείο, για προϊόντα διατροφής που υπάγονται στις κλάσεις 29 και 30, περιγραφέντα με γενικούς όρους και, κυρίως, χρησιμοποιώντας τους τίτλους των κεφαλαίων της κατατάξεως της Νίκαιας. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ταυτότητα ή την ομοιότητα αυτή. Ως προς τα επιχειρήματά της που αφορούν, αφενός, το ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση περιορίζεται σε ορισμένα μόνον από τα προσδιοριζόμενα με την αίτηση προϊόντα και, αφετέρου, το ότι τα εν λόγω προϊόντα προορίζονται αποκλειστικώς για ινδοκινέζικη πελατεία, τούτα έχουν ήδη απορριφθεί ανωτέρω.

38 Δεύτερον, όσον αφορά τα επίμαχα σημεία, πρέπει να τονιστεί γενικώς ότι δύο σήματα είναι παρόμοια όταν, κατά την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, υπάρχει μια τουλάχιστον μερική ισότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή περισσότερες ουσιώδεις πτυχές [απόφαση του Πρωτοδικείου, της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 30]. Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, είναι ουσιώδεις η οπτική, η ακουστική και η εννοιολογική πτυχή. Εξάλλου, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προπαρατεθείσες στην ανωτέρω σκέψη 24 αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25).

39 Συναφώς, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι επιβάλλεται, σε πρώτη ανάλυση, να ληφθεί ως αφετηρία η αρχή σύμφωνα με την οποία, στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο μόνον όρους που συνιστούν ένα λεκτικό σήμα είναι ταυτόσημος από οπτικής και ακουστικής απόψεως με τον μοναδικό όρο προγενέστερου λεκτικού σήματος, και που οι όροι αυτοί, λαμβανόμενοι από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του, πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ως παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

40 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, από οπτικής και ακουστικής απόψεως, η λέξη «mou» είναι ταυτοχρόνως ο μοναδικός συστατικός όρος των προγενέστερων λεκτικών σημάτων και ο δεύτερος των δύο όρων (ο πρώτος είναι η λέξη «kiap») που συνιστούν το λεκτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

41 Όπως, εξάλλου, επισημάνθηκε ανωτέρω, από εννοιολογικής απόψεως το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από τους τελικούς καταναλωτές των προϊόντων διατροφής τρέχουσας καταναλώσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το κοινό αυτό είναι στη μεγάλη πλειονότητά του αγγλόφωνο. Οι όροι «mou», «kiap» και «kiap mou», όμως, δεν αποδίδουν καμία έννοια της αγγλικής γλώσσας και ουδόλως ομοιάζουν με αγγλικούς όρους έννοιας αντίστοιχης με αυτή που έχουν στη λαοτινή ή την ταϊλανδέζικη γλώσσα. Εξάλλου, από τον φάκελο της υποθέσεως ή από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ουδόλως προκύπτει ότι ένα σημαντικό μέρος του κοινού αυτού διαθέτει επαρκή γνώση της λαοτινής ή της ταϊλανδέζικης γλώσσας ώστε να αντιληφθεί την έννοια των επίμαχων όρων στις γλώσσες αυτές.

42 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει, επίσης, ότι από τη σκοπιά του ενδιαφερόμενου κοινού, και αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ο όρος «mou» δεν είναι περιγραφικός των προϊόντων που αφορά το προγενέστερο σήμα. Από το κοινό αυτό θα θεωρηθεί ως επινοημένος όρος με εγγενή διακριτικό χαρακτήρα.

43 Δεδομένου ότι το ίδιο ισχύει και για τον όρο «kiap», πρέπει να θεωρηθεί, όπως υποστηρίζει το Γραφείο, ότι οι δύο αυτοί όροι έχουν ισοδύναμη ελκυστικότητα για το ενδιαφερόμενο κοινό και, από κοινού χρησιμοποιούμενοι στην έκφραση «kiap mou», θα γίνουν αντιληπτοί από το κοινό ως εξίσου κυρίαρχοι, χωρίς ο όρος «mou» να απολέσει τον διακριτικό του χαρακτήρα.

44 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα σημεία που συνιστούν τα επίμαχα λεκτικά σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του και λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους, είναι παρόμοια.

45 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το ενδιαφερόμενο κοινό είναι πιθανό να θεωρήσει ότι καλυπτόμενα από το λεκτικό σήμα KIAP MOU προϊόντα διατροφής μπορεί να προέρχονται από την επιχείρηση που είναι δικαιούχος των προγενέστερων λεκτικών σημάτων MOU. Κατά συνέπεια, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων είναι επαρκής ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

46 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του παραδεκτού των αιτημάτων της προσφεύγουσας για τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, την απόρριψη της ανακοπής και για την επικύρωση της καταθέσεως της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου και της παρεμβαίνουσας, σύμφωνα με τα αιτήματα αυτών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Forwood Pirrung Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung